

KVÜÖA teadusajakirjas avaldatavate kaastööde vormistamise juhend

1. Üldist¹

Kaastöö kogumaht on tavaartiklite puhul üldjuhul kuni 60 000 tähemärki (tühikutega), ülevaateartiklite puhul (nt teaduskonverentsid, teadusprojektide käsitlused) kuni 18 000 tähemärki (tühikutega). Kaastöö mahu hulka arvestatakse kõik artikli osad (sh kirjanduse nimekiri, teiskeelne kokkuvõte²), kuid mitte autorite tutvustusi.

Kaastöö käsikiri esitatakse elektrooniliselt A4-formaadis reavahega 1,5 ja tähesuurusega 12. Tekst joondatakse vasakule. Lisatakse leheküljenumbreid.

Esimesele leheküljele märgitakse artikli täielik pealkiri, selle alla autori(te) ees- ja perekonnanimi või -nimed. Täpsemad andmed autori(te) kohta esitatakse artikli lõpus, kirjanduse loetelu järel (vt p 9). Kaastööle lisatakse autori(te) ingliskeelne tutvustus (vt p 10), mis paigutatakse eraldi peatükina iga kogumiku lõppu.

Eestikeelne kaastöö algab eestikeelse ülevaatega. Lõiku alustab poolpaksus kirjas pealkiri „Ülevaade“ (lõpus punkt), millele järgneb samalt realt tekst. Ülevaate pikkus on kuni 1000 tähemärki (tühikutega). Kaastööle tuleb lisada võõrkeelne kokkuvõte (ingl k *summary*). Võõrkeelne kokkuvõte paigutatakse kaastöö lõppu.

Võõrkeelse kokkuvõtte pealkirjaks on artikli pealkirja tõlge (mitte „Resümee“, „Võõrkeelne kokkuvõte“ vms). Pealkirjale järgneb autori nimi. Võõrkeelse kokkuvõtte maht on kuni 6000 tähemärki (tühikutega).

Võõrkeelne kaastöö algab võõrkeelse ülevaatega. Võõrkeelse kaastöö lõppu lisatakse eestikeelne kokkuvõte. Eestikeelse kokkuvõtte pealkirjaks on artikli pealkiri eesti keeles. Kokkuvõtte maht on kuni 6000 tähemärki (tühikutega).

Ülevaatele järgnevad võtmesõnad nii eesti kui ka võõrkeeles (kuni kuus). Võtmesõnade loetelu vormistatakse järgmiselt.

Võtmesõnad: sõna1, sõna2, sõna3, sõna4, sõna5

Keywords: word1, word2, word3, word4, word5

Viide rahastajale, tänusõnad jms esitatakse joonealuse märkusena ülevaate (mitte pealkirja) juures.

¹ Juhendi koostamisel on olnud eeskujuks ERÜ aastaraamatu kaastöö vormistusnõudeid.

² *Teiskeelne kokkuvõte* on eestikeelse kaastöö puhul võõrkeelne, võõrkeelse kaastöö puhul eestikeelne kokkuvõte.

2. Teksti liigendus

Kaastöö on liigendatud peatükkideks ja alapeatükkideks, mis nummerdatakse.

Näide

1. Sissejuhatus
2. Esimene põhipeatükk
 - 2.1. Esimene alapeatükk
 - 2.2. Teine alapeatükk
3. Teine põhipeatükk
4. Kokkuvõte

Lõplik kujundus tehakse ajakirja toimetamise ja küljendamise käigus.

3. Joonised ja tabelid

Väiksemad, Wordis koostatud joonised (sh pildid) ja tabelid paigutatakse põhiteksti sisse. Mahukamaid jooniseid ja tabeleid ei lisata põhiteksti, vaid paigutatakse teksti lõppu või saadetakse eraldi failina. Sel juhul tähistatakse tekstis joonise või tabeli asukoht (nt „siia tabel 1”, „siia joonis 2”). Kõik joonised ja tabelid nummerdatakse. Tekst peab sisaldama viidet igale joonisele ja tabelile (nt: „vt joonis 1“; „tabel 1“).

Joonise allkiri on joonise all, tabeli pealkiri on tabeli kohal. Mõlemad on kirjastiilis Times New Roman ja kirjasuurusega 11 ning lõpevad punktita.

Joonise näide

JOONIS

%%%%%%%%%

Joonis 1. Joonise allkiri

Tabeli näide

Tabel 1. Tabeli pealkiri

4. Lühendid

- Vähem tuntud lühendid seletatakse nende esmakordsel mainimisel lahti, samuti pikemad nimetused või terminid ning nende kontekstuaalne lühikuju.

Näited

vaatlemis-, orienteerumis-, otsustamis- ja tegutsemistsükkel (edaspidi *VOOT-tsükkel*); rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsioon (edaspidi *Viini konventsioon*)

- Üldtuntud lühendeid lahti ei seletata.

Näited

dets, kpt, ÜRO

- Lühendite järele üldjuhul **punkti ei panda**, v.a võõrkeelsed lühendid.

Näited

saj, lk; *ibid.*, p. (*page*), pp. (*pages*), s. (*sivu*), S. (*die Seite*), Ed., Vol., No

- Tiitlite puhul kasutatakse üldjuhul järgmisi lühendeid: prof, mag, MA, MSc, MTh, PhD. Neid lühendeid **kaldkirja ei panda** (vrd võõrkeelseid väiketähtlühendeid, nagu *dr. phil.*; *mag. theol.*).

5. Kaldkiri, jutumärgid ning suur ja väike algustäht

- Kaldkirja pannakse **terminid ja tsitaatsõnad** (võõrkeelsed sõnad), samuti **tsitaadid**, mis on pikemad kui kaks rida (viimase kohta vt punkti 6).

Näited

termin *manööversõjapidamine*; *ad hoc*-liikumine, *bellum iustum*'i mõiste

- **Võõrkeelseid nimesid** kaldkirja ei panda, samuti mitte võõrkeelsest nimest või nimetusest moodustatud **akronüüme**.

Näited

Wehrmacht, ajaleht Universitas Tartuensis; ENDC, NATO (võõrkeelsed lühendid)

NB! Ajalehed ja ajakirjad kirjutatakse **läbiva suurtähega ja jutumärkideta**.

- **Jutumärkidesse** pannakse vaid pealkirjad:

- 1) dokumendid, teosed, sarjad, rubriigid (nt Kaitseväge juhataja käskkiri nr 101 „Sõjaväeliste auastmete andmine“);
- 2) pealkirjalaadsed üritused (nt konverents “Sõjandusega seotud tekstide tõlkimine ja tõlgendamine”).

Õigekirja kohta vt „Eesti keele käsiraamatust“

(<http://www.eki.ee/books/ekk09/index.php?p=2&p1=7>).

6. Tsiteerimine

- **Lühemad tsitaadid** pannakse jutumärkidesse, **pikemad tsitaadid** kui kaks rida esitatakse kaldkirjas eraldi lõiguna.

Näide

Sõjavägi vajab mitte ainult tehnikerisi, vaid "tehnilisi ohvitserisi" – tubeid sõjamehi, kes hästi füüsiliselt ja vaimliselt väljaarenenud, sõjaliselt ettevalmistatud, distsiplineeritud ning omavad tehnika teadmisi, mõistmisega neid teadmisi kohastada sõjapidamiseks ja sõja instrumentide tehniliseks arenemiseks ja korras-hoidmiseks. Sarnast ettevalmistust pole veel ükski tehnikum andnud, ei usu et meie omagi suudab seda teha.

- **Tsitaadist väljajäetud osa** asendatakse kolme punktiga, mis pannakse kaldkriipsude vahele.

Näide

Arnold Ehrhardt väljendab seda nii: „Tema [Augustinuse] usk, et kirik saab selles maailmas rahu ja õiglust kaitsta, muutis kiriku /.../ poliitiliseks organiks.“

- Kui **suur täht muudetakse väikeseks või vastupidi**, pannakse see nurksulgudesse. Samuti pannakse nurksulgudesse **asendatud või lisatud sõnad ja tähed** (vt eelmist näidet). Tsitaat esitatakse originaalkujul isegi siis, kui see sisaldab vigu. Sel juhul võib originaalsõnastuse esiletõstuks kasutada tähiseid [sic!] või [!].

7. Viitamine

7.1. Viitamispõhimõtted

- Kaastöös kasutatakse joonealust viitamist (näiteid vt p 7.3.).
- Kui viidatakse vaid **ühele lausele või lause lõpus olevale fraasile**, järgneb punkt viitenumbrile. Kui viidatakse (lause keskel olevale) sõnale või fraasile, on viitenumber vahetult selle järel. Viitenumber jääb püstkirja.

Näide

Niisugusel teel palgatud üksustele jagus ka varustust: Singer on kirjeldanud olukorda rahvusvahelisel mustal turul³, kus ringles ligi 550 miljonit tulirelva ning hulgaliselt lahingutehnikat⁴.

- Kui viidatakse **pikemale tekstilõigule** kui üks lause, järgneb viitenumber punktile.

Näide

Aegade jooksul on riik taganud oma kodanikele teatud tüüpi teenuste osutamise, mis on tuginenud maksudest saadavale tulule. Selles kontekstis on ka sõjapidamine olnud ajast aega kindlasti üks avaliku sektori teenus. Sõjapidamise erastamist on varasematel aegadel mõistetud lihtsalt kui palgasõdurite osalemist sõdivate poolte vahelises relvastatud konfliktis.¹

- **Kaudviitamist** (viitamist ühele allikale teise allika kaudu) tuleb üldjuhul vältida. Kui kaudviitamine on paratamatu, osundatakse nii algallikale kui ka sellele allikale, mille kaudu viidatakse.

Näide

(Getzels 1964, viidatud Arlini 1989: 232 järgi)

7.2. Viidete ülesehitus

- Kaastöös viidatakse **autori nime ja aastaarvuga**. Juhul kui autorit pole märgitud, viidatakse pealkirja ja aastaarvuga.
- Kui artiklis viidatakse **mitu korda ühele ja samale allikale**, järgneb kirjele nurksulgudes viite lühikuju.

Näide

Huntington, S. P. 2001. The Religious Factor in World Politics. – Religion und Politik. Ed. by D. Ruloff. Zürich: Rüegger, p. 147. [**Huntington** 2001]

- Edaspidi viidatakse sellele allikale autori **perekonnanime, teose ilmumisaasta ja viidatud leheküljenumbri** järgi.

Näide

Huntington 2001, p. 148.

- Kui viidatakse **eelmisele allikale**, kasutatakse ladinakeelset lühendit *ibid.*

Näited

Ibid., p. 202.

Ibid., pp. 202–205.

- Vahemiku märkimiseks kasutatakse mõttekriipsu („–”, s.o *Ctrl* + *miinusmärk*), mitte sidekriipsu („-”).

7.3. Joonealuste viidete näiteid

- Monograafia

Weithman, P. J. 2002. Religion and the Obligations of Citizenship. Cambridge:

Cambridge University Press, p. 4.

Smith, M. A.; Timmins, G. 2000. Building a Bigger Europe: EU and NATO Enlargement in Comparative Perspective. London: Ashgate, pp. 3–8. [**Smith, Timmins** 2000]

- Raamatu ees-, järel- või saatesõnale viidatakse selle, mitte raamatu autori järgi.

Wyly, M. D. 2014. Taktika alused. – Lind, W. S. Manööversõjapidamise käsiraamat. Tartu: Aburgus, lk 103. [**Wyly** 2014]

- Teadusajakirja artiklid

Atkinson, H. A. 1932. Religion as a Cause of War. – The Causes of War: Economic, Industrial, Racial, Religious, Scientific, and Political. Ed. by A. Porritt. London: Macmillan, pp. 114–115.

Fairbanks, C. H. Jr. 1995. The Postcommunist Wars. – Journal of Democracy, Vol. 6, No. 4, p. 33.

Hesse, K. 1975. Kirche und Staat I–III. – Evangelisches Staatslexikon. 2. Aufl. Hrsg. Kunst, Hermann *et al.* Stuttgart/Berlin, S. 1151.

- Ajaleheartiklid

Ajalehtede, ajakirjade juhtkirjadele jt autori nimeta tekstidele viidatakse pealkirja järgi ja kuupäeva täpsusega. Kuupäeva järele märgitakse olemasolul ka lehekülje number. Juhul kui teave pärineb Internetist, paigutatakse link järgmisele reale (vt ka järgmist punkti).

Tööd alustas kõikide militaarhuviliste lemmikraadio Sõduri FM. 2015. – Postimees, 4. mai.

<<http://siil.postimees.ee/3177797/tood-alustas-koikide-militaarhuviliste-lemmikraadio-soduri-fm>>, (11.05.2015).

- Interneti-allikas

Interneti-aadressile lisatakse sulgudes kuupäev, mil info on Internetist võetud.

Noeth, R. J; Volkov, B. B. 2005. Evaluating the Effectiveness of Technology in our Schools. – ACT Policy Report. ACT. 02 November.

<<http://www.act.org/path/policy/reports/index.html>> (20.02.2006).

Kui Interneti-allikal ei ole autorit märgitud, siis viidatakse pealkirja järgi.

Julgeoleku ja riigikaitse koordineerimine. – Välisministeerium.

<<http://www.vm.ee/?q=node/7996>> (08.12.2012).

Elukestva õppe strateegia 2020. 2014. – Haridus- ja Teadusministeerium.

<<http://hm.ee/sites/default/files/strateegia2020.pdf>> (01.05.2015).

- Õigusaktid

Kaitseväe korralduse seadus, 19.06.2008, § 13. – RT I 2008, 35, 213, jõustunud 01.01.2009, viimane redaktsioon RT I, 16.12.2014, 16. [**KVKS**, 2008]

<<https://www.riigiteataja.ee/akt/116122014016>> (01.06.2015).

- Arhiivimaterjalid

Eesti Ajalooarhiiv 1241-1-132, leht 13p–14.

Eesti Ajalooarhiiv, fond 1241, nimistu 1, säilik 132, lehe 13 pööre ja leht 14

Eesti Riigiarhiiv 513-11-1, leht 253.

8. Kirjanduse loetelu

- Kõik viidatud allikad esitatakse artikli lõpus olevas kirjanduse nimekirjas. Selle loetelu pealkiri on „**Kirjandus**“ (mitte „Viidatud kirjandus“ vms), võõrkeelse kaastöö teksti puhul „Bibliography“. Kirjandus järjestatakse **tähestikuliselt** ja **nummerdamata**. Kasutatakse tähesuurst 11, kirjastiil Times New Roman.
- Kirjanduse loetelu kirje ühtib joonealuse viitega. Erandiks on artiklid: nende puhul märgitakse kirjanduse loetellu leheküljevahemik, mitte vaid konkreetse lehekülje number, kust teksti sees viidatud teave pärines.

Näide

Fairbanks, C. H. Jr. 1995. The Postcommunist Wars. – Journal of Democracy, Vol. 6, No. 4, pp. 18–34.

- Juhul kui viitamisel kasutatakse lühendit, tuleb see kirjanduse loetelus lahti kirjutada. Selleks kasutatakse võrdusmärki.

Näide

FM 1-02, 2004 = Field Manual No. 1-02 Operational Terms and Graphics. 2004.

Washington, DC: Headquarters Department of the Army.

<<https://atiam.train.army.mil/soldierPortal/atia/adlsc/view/public/11444-1/FM/1-02/TOC.HTM>> (26.04.2007).

9. Autorimärke

Artikli lõppu lisatakse autori(te) nimi või nimed poolpaksus kirjas, mille järele märgitakse akadeemiline tiitel. Kaitseväelaste puhul eelneb nimele auaste. Kirja pannakse ka autori töö- või teenistuskoht ning amet(ikoht).

Näide

Major **Karl Salum**, MA

KVÜÕA rakendusuringute keskuse teadur

10. Autori(te) eesti- ja ingliskeelne tutvustus

Artiklile lisatakse autori(te) lühitutvustus nii eesti kui ka inglise keeles. Mõlemad paiknevad artiklikogumiku lõpus. Märgitakse ära autori(te) nimi või nimed (poolpaksus kirjas). Järgneb teave omandatud hariduse kohta (teaduskraadid ja eriala). Kirja pannakse

peamised uurimisvaldkonnad ning autori(te) olulisemad töö- või teenistuskohad. Eestikeelne tutvustus tõlgitakse inglise keelde.

Eestikeelse autorit tutvustuse näide

Dr **Wolfgang Wedel** (1960). Hariduskäik: 1978–1983 Müncheneri ülikool, *magister artium*’i kraad ajaloo ja sotsioloogia erialal; 1997 Hamburgi ülikool, *dr. rer. pol.* kraad sotsioloogia erialal; 2004 Müncheneri ülikool, *dr. habil.* militaarsotsioloogia erialal.

Töökoht ja amet: 1983–1989 Müncheneri ülikooli sotsiaalteaduskonna sotsioloogia instituudi teadur; 1989–2001 Bundeswehri sotsiaaluuringute instituudi (SOWI, Strausberg) teadur; alates 2001 Führungsakademie der Bundeswehr (Hamburg), sotsiaalteaduskonna militaarsotsioloogia dotsent.

Ingliskeelse autorit tutvustuse näide

Ret. Lt. Col. Dr. **CLAUS FREIHERR VON ROSEN** (1943). Education: 1973–1978 Hamburg University, diploma of educational sciences, political sciences and social sciences; 1981 Hamburg University, *dr. phil.* in educational sciences.

Professional career: 1963–2001 Active service in the Bundeswehr; 1965–1970 served in different posts in the PzGren (L) Btl 351 Hammelburg; 1970–1973 S3 staff officer in the Bundeswehr Staff College; 1978–1982 Associate professor of didactics and methodology, Army NCO Training School (FSH Erz Munster); 1982–1988 Kampftruppenschule II Munster, S3 staff officer (planning training); 1988–1990 Inspector and associate professor of pedagogy, Army NCO Training School (FSH Erz Darmstadt); 1990–2001 Associate professor of educational sciences and *Innere Führung*, Führungsakademie der Bundeswehr (FüAkBw); 1994–2001 Chairman of personnel board, FüAkBw; since 2002 Head of the Baudissin Documentation Centre, FüAkBw; 2006–2011 visiting professor of military pedagogy, ENDC.